

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **S. K.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2016, č. j. CPR-14416-3/ČJ-2016-930310-V240, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 10. 2016, č. j. 1 A 62/2016 - 34, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 10. 2016, č. j. 1 A 62/2016 - 34, **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobce napadá rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 4. 10. 2016, č. j. 1 A 62/2016 - 34, (dále „napadený rozsudek“), jímž městský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2016, č. j. CPR-14416-3/ČJ-2016-930310-V240, (dále „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 4. 5. 2016, č. j. KRPA-171304-17/ČJ-2016-000022, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) když uloženou dobu vyhoštění zkrátil z 1 roku na 6 měsíců, ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalobci bylo podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území byla stanovena na 6 měsíců. Žalobci byla stanovena doba k vycestování do 30 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí.

Žalobce (dále „stěžovatel“) v kasační stížnosti navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. V doplnění návrhu ze dne 1. 11. 2016 stěžovatel uvedl, že má na území České republiky vytvořeno silné rodinné a společenské zázemí. Jeho

nucený návrat by byl pro něj nenahraditelnou újmou a následky nepřiznání odkladného účinku by byly zjevně nepřiměřené důvodům vydání napadeného rozhodnutí. Dle stěžovatele přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nemůže žádným jiným osobám vzniknout jakákoliv újma a toto nemůže být v rozporu ani s veřejným zájmem. Stěžovatel se na území ČR nachází již dlouhou dobu, za tuto dobu si na území vytvořil již řadu vazeb soukromého a rodinného charakteru. V případě nepřiznání odkladného účinku se stane vykonatelným rozhodnutí, kterým bylo stěžovateli uděleno správní vyhoštění a bude muset okamžitě opustit Českou republiku a své nejbližší, přičemž jeho návrat bude v nedohlednu. V nuceném odloučení od manželky je nutno spatřovat újmu, která bude způsobena stěžovateli. Stěžovatel se domnívá, že přiznáním odkladného účinku nebude způsobena újma žádné osobě. Nepřiznání odkladného účinku by se sebou neslo další náklady spojené s nuceným vycestováním stěžovatele. Stěžovatel dále odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100. Taktéž poukázal na usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25. Stěžovatel má dále za to, že nepřiznáním odkladného účinku by bylo na újmu i jeho základnímu právu na spravedlivý proces, neboť z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že stěžovatel by měl mít právo, pokud na tom trvá, aktivně se řízení o soudním přezkumu rozhodnutí správního orgánu účastnit. Stěžovatel má za to, že jeho předchozí pobyt na území a vytvořené zázemí je zásadní skutečností, která zakládá jednoznačně úvahy o nepoměrně větší újmě.

Žalovaný se vyjádřil k návrhu tak, že nesouhlasí s případným přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel je v projednávané věci zastoupen právním zástupcem, který jej i nadále může na základě plné moci na příslušné odborné úrovni zastupovat, kdy jeho osobní přítomnost na území České republiky není po dobu vedeného řízení o kasační stížnosti nezbytná. Pokud by jeho osobní účast na jednání před Nejvyšším správním soudem byla třeba, může využít institutu povolení vstupu definovaného ustanovením § 122 zákona o pobytu cizinců.

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti takový účinek přiznán, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (srov.

pokračování

např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11; veškerá zde uváděná judikatura je dostupná na www.nssoud.cz), který musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že nepřihlížel k tvrzení o újmě způsobené odloučením od manželky, neboť toto tvrzení neodpovídá obsahu spisového materiálu. Ze správního spisu vyplývá, že stěžovatel není ženatý, má přítelkyni maďarské národnosti, stěžovatel sám do protokolu o vyjádření účastníka správního řízení potvrdil, že je svobodný a bezdětný. Na Ukrajině vlastní dům, ve kterém sdílel společnou domácnost se svojí přítelkyní. Většinu času pobývala přítelkyně na Ukrajině v jeho domě nebo doma v Maďarsku. Přítelkyně se za stěžovatelem přistěhovala až po vydání rozhodnutí o správním vyhoštění. Již městský soud poukázal na to, že byt stěžovatel v žalobě označoval přítelkyni za manželku, jejich sňatek nebyl prokázán. Stěžovatel přitom ani Nejvyššímu správnímu soudu nedoložil, že by uzavřel manželství s přítelkyní.

K první podmínce pro přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud uvádí následující. Již ze samotné povahy rozhodnutí o správním vyhoštění je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá. Uložené správní vyhoštění a povinnost cizince vycestovat z České republiky totiž představují zásah do práva na respektování rodinného, či alespoň soukromého života ve smyslu článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Nejvyšší správní soud odkazuje na usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, v němž dospěl k následujícímu právnímu závěru: *„Je-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života. K tomu musí soud přihlídnout i tehdy, jestliže stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.) netvrdí konkrétní skutkové okolnosti svého případu ani nenavrhuje důkazy k jejich prokázání.“*

Podle názoru Nejvyššího správního soudu je, s ohledem na pobyt stěžovatele v České republice od roku 2006 na vízum za účelem podnikání, a s ohledem na výkon stěžovatelova práva na spravedlivý proces, vhodné, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (srov. také stěžovatelem citované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100). Vycestování stěžovatele by tak pro něj v případě nepřiznání odkladného účinku mohlo znamenat nepoměrně větší újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska dalších podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, tedy umožnění pobytu stěžovatele na území ČR do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, jakkoli dotklo práv

jiných osob. Nejvyšší správní soud dále posuzoval, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění z důvodu, že na území pobýval bez platného oprávnění k pobytu od 5. 4. 2016 do 4. 5. 2016, a to poté, co mu bylo zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu. Povolení k pobytu mu bylo zrušeno z důvodu, že neměl platné živnostenské oprávnění. Za daných skutkových okolností není přiznání odkladného účinku v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tím je splněna druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí městského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotyčné řízení před městským soudem vedlo (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem pozastavují účinky žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného.

Závěrem Nejvyšší správní soud upozorňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. listopadu 2016

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu